

Sedím tiše

Radůza

Sedím tiše, nerozsvěcím, nemůžu se ani hnout, ještě si dám tak dvě deci a pak zkusím vypadnout. Začalo to obyčejně, na půjčeným kanapi, zavři oči, objímej mě, zhoupneme se já a ty.

Ležím tiše, nerozsvěcím, ruce skládám pod bradu, i když chápu, že nejde o nic, nějak ztrácím náladu. Probíhá to obyčejně, pokecaný ubrusy. Nechoď nikam, objímej mě, žádný další pokusy.

Sedím tiše, nerozsvěcím, na stole stydne večeře, na stole stydne něco s něčím a pes škrábe na dveře. Skončilo to obyčejně v zastrčený ulici. Ty máš bílejší obličej, mě vede frajer v placatý čepici.